

Arrest

**nr. 146 380 van 26 mei 2015
in de zaak RvV X/ IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 18 mei 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 april 2015.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 21 mei 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 mei 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN loco advocaat S. KÖSE en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 22 oktober 1999 het Rijk binnen en diende op 13 april 2015 een asielaanvraag in. Op 30 april 2015 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, geboren te zijn te Ogute (Imo-state) 28 maart 1972, en etnisch Ibo te zijn. Nadat u de middelbare school beëindigde in het jaar 1988, schreef u zich in aan de universiteit te Oweri [gelegen in de federale deelstaat Imo] en volgde u de studies ‘electrical engineering’ aan deze universiteit, van het jaar 1990 tot het jaar 1996. Nadien, in het jaar 1996, kreeg u gedurende een

maand militaire training in de staat Kano, waarna u een jaar werkzaam was in het ministerie van Werk en behuizing, te Dutse in de staat Jigawa. Nadien had u uw plichten in het kader van de nationale dienstplicht vervuld, en keerde u naar Port Harcourt (Riversstate) terug. U verbleef te Port Harcourt gedurende 2.5 jaar, en pendelde de laatste 4 à 5 maanden voordat u Nigeria verliet, tussen Lagos en Port Harcourt. U verliet Nigeria op 21 oktober 1999, met een geldig studentervisum om naar België te komen. U keerde nogmaals terug naar Nigeria in het jaar 2004, daar uw vader bijna zou sterven, alsook in het jaar 2010, daar u er deelnam aan een conferentie van de kerk waarvan u lid bent. U keerde beide keren legaal terug naar België. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 13 april 2015. U verklaarde als christelijke priester Boko Haram te vrezen.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat in uwen hoofde een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bepaald in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, in aanmerking kan worden genomen.

U verklaarde geboren te zijn te Ogute, etnisch Ibo te zijn, en uw secundaire schoolopleiding te hebben beëindigd in het jaar 1988 (zie gehoorverslag CGVS, p. 3 en 6). Nadat u uw secundaire studies beëindigde, schreef u zich in aan de universiteit 'Federal university of technology', in de stad Oweri [gelegen in de federale deelstaat Imo]. U volgde de studies 'electrical engineering' aan deze universiteit, van het jaar 1990 tot het jaar 1996 (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Nadien, in het jaar 1996, kreeg u gedurende een maand militaire training in de staat Kano, waarna u een jaar werkzaam was in het ministerie van Werk en behuizing, te Dutse in de staat Jigawa (zie gehoorverslag CGVS, p. 3, 4, 12). Nadien had u uw plichten in het kader van de nationale dienstplicht vervuld, en keerde u naar Port Harcourt terug (zie gehoorverslag CGVS, p. 4). U verbleef te Port Harcourt gedurende 2.5 jaar, en pendelde de laatste 4 à 5 maanden voordat u Nigeria verliet, tussen Lagos en Port Harcourt (zie gehoorverslag CGVS, p. 3). U verliet Nigeria op 21 oktober 1999, met een geldig visum om naar België te komen. **Gevraagd of u enig probleem heeft gekend in Nigeria, voor u het land verliet in het jaar 1999, antwoordde u ontkennend** (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). U keerde nogmaals terug naar Nigeria in het jaar 2004, daar uw vader op sterven lag en u hem wou vertellen over Christus, en nogmaals in het jaar 2010 naar aanleiding van een conferentie van uw kerk te Lagos (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). U keerde beide keren legaal terug naar België. Gevraagd naar de vrees die u koestert, in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, legde u uit dat u een christelijk priester bent, en u reeds verhalen hoorde over de islamitische terreurgroep 'Boko Haram' (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). U verklaarde dat leden van deze groep op willekeurige wijze mensen doden in Nigeria, de Nigeriaanse overheid niet in staat is deze terreurgroep te stoppen, en dat Boko Haram de islam over heel Nigeria wilt verspreiden. U verklaarde te vrezen dat u risico zou lopen in het geval u naar Nigeria zou terugkeren, en voegde eraan toe dat deze terreurgroep mensen in kerken doodt. U gevraagd waarom u deze vrees koestert, en waarom u meent te zullen worden gedood, gezien de terreurgroep Boko Haram niet actief is in de Nigeriaanse deelstaten van waar u afkomstig bent, antwoordde u dat het nog maar het begin is, ze [Boko Haram] overal kan gaan, en ze dat ook zullen doen. U voegde er aan toe dat u er ook beperkt zou zijn in uw bewegingsvrijheid. **Gevraagd of u dan de terreurgroep Boko Haram vreest in het algemeen, antwoordde u bevestigend**, en voegde u eraan toe dat u ook de islamisatie van Nigeria vreest, en u voegde eraan toe dat de Nigeriaanse overheid niet in staat is de situatie te doen keren. Aan het einde van het gehoor op het CGVS gevraagd of u alle redenen kon uiteenzetten, op basis waarvan u een vrees koestert om naar Nigeria terug te keren, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 12).

Gevraagd waarom u nooit eerder asiel vroeg – gezien uit het administratieve dossier blijkt dat uw laatste geldige verblijfstitel voor België afliep op 31 oktober 2010, en u pas een asielaanvraag indiende wanneer een tweede repatriëring naar Nigeria werd voorzien – antwoordde u dat u op heden wel gedwongen bent asiel te vragen, u niet naar Nigeria wilt gaan, en dit [een asielaanvraag] zoals een laatste toevlucht is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Het dient echter opgemerkt dat het feit dat u danig lang wachtte om een asielaanvraag in te dienen, afbreuk doet aan de ernst en oprechtheid van de door u geopperde vrees. Immers, van iemand die werkelijk vreest dat zijn leven in gevaar zou zijn indien deze naar zijn land van herkomst zou worden teruggebracht, is het allerminst onredelijk te verwachten dat deze persoon niet danig lang zou talmen om een asielaanvraag in te dienen.

Afgezien van het bijzonder laattijdig karakter van de door u ingediende asielaanvraag, kan er opgemerkt worden dat uit de informatie waar het CGVS over beschikt duidelijk blijkt dat de zones in Nigeria die werden getroffen door gewelddaden van Boko Haram, hoofdzakelijk het noorden en het centrum van Nigeria betreffen. Hoewel Boko Haram het zuiden van het land blijft bedreigen, werd het zuiden van Nigeria – waar u, die beweert afkomstig te zijn uit de zuidelijke deelstaat Imo, met uitzondering van een periode van een jaar en een maand, steeds zou hebben gewoond tot u, zo'n 2.5 jaar voorafgaand aan uw vertrek, verbleef in de zuidelijke deelstaten 'Rivers' en 'Lagos' – tot nu toe niet getroffen door vergelijkbare terreurdaden als deze in het noorden en het centrum van het land. Volgens informatie waarover het CGVS

beschikt is hervestiging op een andere plek in Nigeria mogelijk voor eenieder die aan lokaal religieus geweld wil ontsnappen. Meer bepaald in de zuidelijke staten kunnen christenen in het algemeen in vrede leven (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). U toont overigens op geen enkele manier een persoonlijke, systematische vervolging aan ten gevolge van een religieus conflict wanneer u zou terugkeren naar uw regio van herkomst.

Er kan evenmin worden besloten dat er actueel voor burgers afkomstig uit het zuiden van Nigeria een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet is.

Gegeven het geheel aan bovenstaande vaststellingen, dient geconcludeerd dat u er niet in geslaagd bent om een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken.

U legde, ter ondersteuning van uw asielrelaas, 3 internetartikels neer – zonder bronvermelding – met betrekking tot terreurdaden uitgevoerd door de terreurgroep Boko Haram. Het dient echter vastgesteld dat dit informatie van algemene aard betreft, die geen enkel verband houdt met uw persoon. Deze artikels weten de hierboven gemaakte vaststellingen dan ook niet te wijzigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan “van artikel 62 van de wet van 15 december 1980, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 aangaande de formele motivering van administratieve beslissingen, de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in het bijzonder het vertrouwensbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel”. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de “Schending van de art. 5 EVRM”. In een derde middel roept verzoeker de “Schending van [het oud] art. 10 van het EG Verdrag” in.

2.2. Vaste rechtspraak bij de Raad van State stelt dat de uiteenzetting van een middel vereist dat zowel de rechtsregel of het rechtsbeginsel wordt aangeduid die zou geschonden zijn als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden beslissing werd geschonden (RvS 20 oktober 2006, nr. 163.900; rvs 8 januari 2007, nr.166.392). Verzoeker voert de schending aan van artikel 4, lid 3 van het verdrag betreffende de Europese Unie (oud artikel 10 EG), doch geeft niet de minste toelichting op welke wijze dit beginsel werd geschonden te meer gezien de devolutieve bevoegdheid van de Raad in het kader van artikel 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet. Het middel is aldus onontvankelijk.

2.3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) oefent in onderhavig beroep inzake de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Nopens de status van vluchteling en de subsidiaire bescherming

2.4. Om in aanmerking te komen voor de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, moet er sprake zijn van een gegronde vrees voor vervolging. De toekenning van de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 veronderstelt eveneens een reëel risico op ernstige schade. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-asielzoeker en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging of schade. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of risico op ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees of dat risico reëel is. Deze vrees of dat risico dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees of het risico concreet aannemelijk te maken. Deze vrees moet gegronde, concreet, actueel en persoonlijk zijn. Een louter theoretische, vage, onpersoonlijke of hypothetische vrees volstaat niet om een beroep op internationale bescherming te funderen. Een ernstige kans op vervolging volstaat, doch het staat aan verzoeker om deze vrees ook gefundeerd en geloofwaardig te maken.

2.5. Verzoeker stelt niet dat hij in de negatieve belangstelling staat van de Nigeriaanse autoriteiten, integendeel, hij bevestigt ter terechtzitting dat hij wel kan beroep doen op de Nigeriaanse autoriteiten maar dat deze autoriteiten niet bij machte zijn de bevolking te beschermen tegen de Islamitische terreurgroep Boko Haram. Hij stelt: *“De stelling van verwerende partij dat de Boko Haram vnl. in het noorden van Nigeria actief zou zijn en niet in het zuiden, vanwaar verzoeker afkomstig is, is in deze onjuist en onbewezen. De informatie waarover verwerende partij beschikt is niet actueel. Sedert het afgelopen jaar heeft de Boko Haram immers ook in het zuiden terrein ingewonnen en teistert zij ook hier de mensen. Een ander onterecht argument van verwerende partij om te oordelen dat er geen gegronde vrees voor vervolging zou zijn in hoofde van verzoeker is het feit dat hij te lang zou hebben gewacht met zijn asielaanvraag. Dienaangaande dient opgemerkt dat verzoeker reeds in 2012 een aanvraag heeft ingediend conform art. 9bis Vw.. Tegen de afwijzing van zijn regularisatieaanvraag heeft verzoeker beroep aangetekend voor onderhavige Raad, zaak dewelke voor behandeling staat ter zitting van 18.06.2015. Verzoeker stond m.a.w. niet onverschillig t.a.v. zijn illegale situatie in België. Hij heeft pogingen ondernomen om zijn verblijf te regulariseren. Bovendien is het zo dat de voorwaarden voor asiel sedert de terreinwinning van Boko Haram in het zuiden van Nigeria in hoofde van verzoeker verenigd zijn. Het feit dat hij hiervoor niet in aanmerking zou komen voor asiel, doet uiteraard geen afbreuk aan het feit dat thans de voorwaarden wel verenigd zijn in zijn hoofde. Bijgevolg is de beslissing tot weigering van de toekenning van de vluchtelingenstatuut, in strijd met artikel 51/8 Vw., daar het niet steunt op motieven die onderbouwd worden door de feiten eigen aan deze zaak. Er is immers sprake van een stereotype motivering”.*

2.6. Verzoeker voert geen elementen aan waaruit een vervolging kan blijken. Ook al beweert hij dat christelijke priesters in het mikpunt staan van de Boko Haram, dan nog kan de Raad niet inzien waarom verzoeker die afkomstig is uit het Zuiden van Nigeria, te vrezen heeft van de Boko Haram die in het noorden opereert.

Verzoeker onderneemt in dit verzoekschrift geen ernstige poging om de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen te weerleggen, noch brengt hij thans argumenten, gegevens of tastbare stukken aan die een ander licht kunnen werpen op de asielmotieven en de beoordeling ervan door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De verzoekende partij laat immers na de informatie waar zij zich op beroept toe te voegen aan het verzoekschrift en laat tevens na de relevante bronnen ervan weer te geven. De Raad kan dan ook de waarachtigheid van de bewering dat de Boko Haram in het zuiden zou opereren niet verifiëren, noch de relevantie en actualiteit ervan beoordelen. Ook ter terechtzitting komt verzoeker niet verder dan te stellen dat hij geen bewijzen heeft maar dat hij vreest dat de Boko Haram geheel Nigeria zal innemen. Verzoeker blijft aldus bij een loutere hypothese. Hij beperkt zich tot het herhalen van het asielrelaas en het beklemtonen van de waarachtigheid ervan, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing, het geven van algemene en theoretische beschouwingen over de motiveringsplicht en de beginselen van het vluchtelingenrecht, het maken van verwijten naar het CGVS, het geven van gefabriceerde *post-factum* verklaringen, het formuleren van bonte beweringen en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

2.7. In zover het tweede middel al ontvankelijk wordt aangevoerd nu verzoekende partij niet de minste toelichting op geeft welke wijze dit beginsel werd geschonden, toont verzoeker geen gegronde vrees voor vervolging of zijn veiligheid aan.

2.8. Waar verzoeker vraagt om in hoofdorde de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

2.9. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

2.10. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

2.11. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig mei tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK